

הדלקת נרות חג

בחג ראשון של פסח בזמן הדלקת נרות מברכים:

ברכה ראשונה: "ברוך אתה ה' אלוקינו מלך

העולם אשר קדשנו במצוותיו וצונו

להדליק נר של יום טוב"

ברכה שניה: "ברוך אתה ה' אלוקינו מלך

העולם שהחיינו וקימנו והגיענו לזמן הזה"

העברה מאש לאש

כאשר רוצים להדליק אש במהלך חג הפסח עבור בישול או חימום אוכל, יש להדליק מאש הדולקת מלפני החג.

מדליקים נר גדול שהאש שבו נשארת להרבה שעות וכך יכולים להשתמש באש הזו ולהעביר ממנה באמצעות גפרור אש להדלקת הגז.

ליל הסדר

י"ד ניסן בלילה

הדגשים לליל הסדר

ליל הסדר: המצווה העיקרית של ליל הסדר היא "והגדת לבנך" לספר למשתתפי הסדר ובעיקר לילדים על ניסי ה' ביציאת מצרים. מצווה בלילה זה לאכול לפחות כזית מזה (שליש או חצי מצה).

הסדר: מהלך הסדר הוא על פי הסדר הבא:

				
מגיד	יחץ	כרפס	ורחץ	קדש
				
כורך	מרור	מצה	מוציא	רחצה
				
נרצה	הלל	ברך	צפון	שולחן עורך

4 כוסות: במהלך הסדר שותים 4 כוסות של יין, כשהראשונה היא בקידוש, השתיים הנוספות במהלך ההגדה, והאחרונה בברכת המזון.

ורחץ כרפס: נוטלים ידיים ללא ברכה ואוכלים ירק (תפוח אדמה או סלרי) טבול במי מלח. מנהג משונה זה נועד להתמיה את הילדים שיבינו שזהו חג מיוחד במינו.

אכילת מצה: בליל הסדר מצווה לאכול מצה בהסבה ולברך עליה 2 ברכות:

ברכה ראשונה: "ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם המוציא לחם מן הארץ"
ברכה שניה: "ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם אשר קדשנו במצוותיו וצונו על אכילת מצה"

בסימן '**כורר**' אוכלים שוב מצה, הפעם עם מרור וחרוסת, לזכר קרבן הפסח שהיה נאכל בתקופת המקדש עם מצות ומרור.

הגדה: בהגדה מאמרי חז"ל ופזמונים בנושא יציאת מצרים. את 'מה נשתנה' נוהגים שאומרים בקול הילדים הקטנים.

מי שלא אמר את המילים "פסח יצא ומרור" לא יצא ידי חובתו. אמירת ההגדה מסתיימת במילים: **לשנה הבאה בירושלים!** ומקווים לגאולה השלמה.

אפיקומן: מילה בארמית המתארת את חתיכת המצה ששומרים לסוף ליל הסדר כדי להישאר עם טעם המצה בפה. מנהג עדות שונות להחביא ולמצוא את האפיקומן.

הכנות לליל הסדר

- **נדאג** שיהיה **יין** מהודר וטוב לשתיית 4 כוסות.
- **כרפס** נוהגים לקחת ירק כדוגמת תפוח אדמה, סלרי, בצל או צנון.
- לפני החג מכינים **מי מלח** כדי לטבול בו את הכרפס בליל הסדר (אם לא הספיקו, יכינו זאת בחג אבל בשינוי: קודם ישימו בקערה את המים ואחר כך את המלח).

- ל"מרור" שבקערת הסדר יש שמשתמשים בשורש לבן חריף שמכונה: **חזרת**. אפשר לגרד אותו לפירורים קטנים לפני החג. למרור עדיף להשתמש בחסה כי יותר נח לאכול אותה. למה נקרא עלה החסה מרור? מפני שאחרי זמן ממושך שנמצא בקערה נעשה טעמו מר. יש כאלה שמוסיפים לחסה חזרת.

• **חרוסת** צריכה להיות סמיכה שתזכיר את מראה הטיט. להכנת החרוסת משתמשים בפירות: תאנים, רימונים, אגוזים, תפוחים, תמרים ושקדים.

• **זרוע** זכר לקורבן הפסח, להזכיר לנו שה' גאל אותנו "בזרוע נטויה". לזרוע משתמשים בחתיכת בשר או עוף וצולים אותו על האש היטב, בדיוק כפי שקורבן הפסח היה עלי אש.

• **ביצה** זכר לקורבן חגיגה. כמובן שאוכלים ביצה מבושלת.

הוספות בתפילה ובברכת המזון

בחג ראשון של פסח אומרים הלל שלם ומוסיפים בתפילת "שמונה עשרה" את הקטע של "יעלה ויבוא". בימי חול המועד ובחג שביעי של פסח אומרים חצי הלל (כמו בראש חודש) ו"יעלה ויבוא".

מוריד הטל

בתפילת שחרית בבית הכנסת מוסיפים תפילה מיוחדת שנקראת "תפילת הטל". בתפילה זו מתחילים לומר "מוריד הטל" במקום "מוריד הגשם" ותבפילת שממונה עשרה נאמר: "ותן ברכה" במקום "ותן טל ומטר לברכה".